

MARIA PIETRASZEWSKA
ur. 1929; Lublin

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Relacja Marii Pietraszewskiej, urodzonej 11 kwietnia 1929 roku w Lublinie, jest bogata w opowieści i wspomnienia z czasów przedwojennych, wojennych oraz współczesnych. Maria Pietraszewska mówi o Lublinie, Białej Podlaskiej, Warszawie w przeddzień powstania, Ostrowcu Świętokrzyskim, w którym, wraz z mężem, zaczęła nowy etap życia, a także o Paryżu, gdzie zamieszkała najpierw jej siostra, później córka. Autorka wspomina rodzinę i dom rodzinny w międzywojennym Lublinie. Ojciec – piłsudczyk, specjalista od mechaniki samolotowej, ukochany tatuś dbający o rodzinę, utrwalony na zdjęciach z paczką ciastek dla córek z kawiarni Semadeniego. Matka – zadbana elegantka, kochająca Lublin, aktywna w życiu społecznym, troskliwa, pomocna aż do końca, mamusia. W relacji można dostrzec wyraźny podział na sielankowe dzieciństwo z okresu przedwojennego i dramatyczne wydarzenia czasu wojny, który autorka określa mianem „strasznej nocy”. Przyznaje, że była niepokornym dzieckiem, przez co nieraz sprawiała problemy rodzicom; przywołuje różne przygody, które przydarzały się jej, jako dziewczynce. Czas okupacji zmuszał do szybkiego dorastania. Autorka relacji wiele zapamiętała i w interesujący sposób przekazuje historie, które bezpośrednio, bądź pośrednio, stały się jej udziałem. Mówi o pierwszym bombardowaniu, w czasie którego ukrywała się w domu dziadków na ulicy 3 Maja (w tej samej piwnicy ukrywała się rodzina żydowska), o straszliwych scenach z likwidacji getta lubelskiego; o wizycie gestapo w ich domu, jak również o dzielnych wujkach, stryjkach i kuzynach, którzy od najmłodszych lat byli gotowi oddać życie za dobro ojczyzny. Ci, którzy przeżyli, musieli ukrywać się również po wyzwoleniu. Opowiada również o tajnym nauczaniu, jakie zorganizowała we własnym domu nauczycielka, Bronisława Jastrzębska, ze swoją siostrą, o paczkach dla polskich żołnierzy-jeńców przygotowywanych przez młodzież lubelską i ich wdzięczności; oraz wielu innych ważnych, tragicznych i wesołych zdarzeniach. Okres powojenny, to nauka w szkole chemicznej, praca i nowo założona rodzina, a co za tym idzie przeprowadzka do Ostrowca Świętokrzyskiego. Nostalgia za Lublinem zmusiła Marię Pietraszewską do opuszczenia Ostrowca i powrotu do miasta rodzinnego. Kolejne lata przedstawione w relacji, były ściśle związane z Paryżem, gdzie wyemigrowały siostra oraz córka autorki. Przy okazji opowieści o rodzinie pojawiają się także opisy rzeczywistości francuskiej – odmiennej od polskiej, szczególnie w okresie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Maria Pietraszewska jest kobietą pogodną i, mimo całego bagażu bolesnych doświadczeń, nie traci poczucia humoru ani zapału do życia. Będąc na emeryturze, bez wahania wzięła udział w zajęciach Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Historia jest jej pasją, dlatego z pieczołowitością zbierała, a teraz dba o pamiątki rodzinne w postaci dokumentów i fotografii, o których również opowiada w relacji.

Data i miejsce nagrania	2010-09-11, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Słowa kluczowe	Pietraszewska, Maria, streszczenie relacji mówionej
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"